

та да те отърва отъ Пройча Харамия? — запитала самовилата.

— Харизвамъ ти ги, майко самовило, само ме отърви, — рекло златното пиле.

— Литни ти и избѣгай отъ дървото, — рекла самовилата.

Разсърдила се старата самовила, завѣяла вихри и фъртуни, залюлѣло се и забучало езерото, разпукала се скалата и полетѣла съ дървото и съ Пройча на дъното на езерото . . .

Ал. Спасовъ.

Предпролѣтъ.

Все валяло, цѣла нощъ, валяло,
не отдъхнало, не спрѣло!
Всичкитѣ пжтеки сж измити
камънитѣ всички сж изтрити,

Мама каза: — Пролѣтъта да свари
на чисто и млади и стари,
да има на що да погледне,
да има на чисто да седне.

Затуй и пжтя днеска толкозъ свѣти,
Ще минатъ по пжтя и дветѣ:
и пролѣтъта и нейната сестричка.
Коя е тя?
Съ лъскава главичка
бърза, лястовичка.

Доре Габе-Пенева.

